

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ministeren. Nu går vi i gang med ordførerrækken. Den første er fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Selv om forslagsstillerne siger, at det her jo ikke er en historisk diskussion, så vil jeg da godt kvittere for, at det er spændende også i deres beslutningsforslag at læse om de vigtige punkter under besættelsen. Det er noget, som desværre ikke alle i den opvoksende generation har lært så forfærdelig meget om.

Justitsministeren har jo allerede gjort rede for, hvad den 29. august står for. Vi er fuldstændig enige i, at det selvfølgelig er en meget skelsættende dag. Jeg kan godt huske, at man under min opvækst de første par år efter besættelsen talte meget om den 29. august, talte meget om departementschefestyret, talte meget om generalstrekjen.

Der var mange ting, der blev fremhævet som eksempler på, at Danmark omsider var trådt i karakter. Og vi ved jo godt, at der i dag stadig væk sidder mennesker rundt omkring, som har været med til at gøre en indsats under krigen, og jeg vil da også tilslutte mig, at der stadig er grund til at sige tak, så længe der er nogen af dem, der lever, og derefter stadig at mindes indsatsen og mindes den dag.

Men det er jo ikke den eneste. Der er også andre. Jeg har lige nævnt nogle. Man kunne også nævne Frihedsrådets oprettelse. Jeg tror, at hver familie har sine dage. Jeg har indtil flere, hvor jeg har hørt om begivenheder, hvor tyskerne kom og tog det ene familiemedlem, og et andet måtte af vejen. Det tror jeg vi alle sammen har, hvis vi har nået en vis alder.

For mig er det meget afgørende, at vi hele tiden mindes besættelsen, at vi fortæller vore unge i familierne om, hvad der foregik. Men at udstede et egentligt påbud til os selv, havde jeg nær sagt, altså at staten udsteder et påbud til sig selv om, at der skal flages, finder jeg ikke rigtigt, når man for så mange år siden har besluttet, at den dag nu er faldet væk som flagdag.

Man har besluttet sig for, at vi har to vigtige mindedage, som jo stadig væk holdes og faktisk refereres i tv hvert år, nemlig den 9. april og den 5. maj. Vi synes, det er rigtigt, at det er de to officielle flagdage, og så mindes vi en række andre dage, hvor den 29. august jo er, kan man sige, slutstenen på en udvikling, som mange havde været med til at bære frem til.

Kl. 15.55

Så vi må altså ligesom regeringen afvise forslaget. Det, vi afviser, er ikke at mindes den 29. august, men alene, at der skulle udstedes en regel om, at vi skulle genindføre en flagdag den 29. august.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Der er jo sket meget i både Venstre og Det Konservative Folkeparti inden for det sidste døgnstid, jeg ved ikke, hvad der er foregået, hvem der er blevet banket på plads af hvem. Det får vi nok en opklaring af senere.

I morges i Fyens Stiftstidende og i radioen kunne Venstres hr. Søren Pind sige: Det forslag støtter vi, det er helt naturligt i betragtning af, at det jo er den officielle dato for opgøret med samarbejdspolitikken.

Jeg havde fornemmelsen, og det havde Fyens Stiftstidendes redaktør vist også, da han spurgte ham, af, at det var ham, der var ordfører på sagen. Det blev det så ikke. Jeg skal spørge, hvornår den beslutning her blev truffet, om det var på et meget turbulent gruppemøde i dag i Venstre, eller om det er sådan en langsigtet beslutning, for det her forslag kom jo frem allerede et godt stykke inden jul. Hvornår blev det besluttet, at Venstre skulle sige nej til det her helt klare forslag?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg citerer ikke fra gruppemøder, men jeg kan sige, at der ikke på noget tidspunkt har været nogen som helst under folketingsgruppens møder, der har udtalt sig imod det standpunkt, som jeg fremførte på en samlet folketingsgruppes vegne.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Så er det da underligt, at Venstres hr. Søren Pind i morges i radioen og til Fyens Stiftstidende siger: Det forslag støtter vi. Det var da egentlig mærkeligt, at han så ikke sagde noget på gruppemødet.

Jeg vil gerne bede om en kommentar fra fru Birthe Rønn Hornbech til det her citat fra statsministeren: Den 29. august 1943 er en dato, vi bør huske og være stolte af, den dag blev Danmarks ære reddet. Den danske regering stoppede langt om længe samarbejdet med den tyske besættelsesmagt. Efter godt 3 års samarbejde med tyskerne blev der rene linjer. Det var ikke